

عنوان مقاله:

بررسی شدت تغذیه و ارجحیت غذایی بچه تاس ماهیان ایرانی (Acipenser persicus) در استخرهای خاکی

محل انتشار:

اولین همایش سراسری کشاورزی و منابع طبیعی پایدار (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

زینب امیدوار - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته بوم شناسی آبزیان شیلاتی، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه گنبد کاووس

حجت الله جعفریان - دانشیار گروه شیلات، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه گنبد کاووس

رحمان پاتیمار - دانشیار گروه شیلات، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه گنبد کاووس

مصطفی عقیلی نژاد - مدیر امور ماهیان خاویاری استان گلستان، گرگان

خلاصه مقاله:

در مطالعه حاضر، از محتویات معده بچه تاس ماهیان ایرانی با میانگین وزنی 0.97 گرم و میانگین طولی 50 میلی متر وزئوپلانکتون ها و بنتوزهای استخر، در 4 استخرخاکی کارگاه ماهیان خاویاری شهید مرجانی گرگان طی 6 نوبت نمونه برداری به عمل آمد. بررسی غذای مصرفی در طول دوره پرورش بیشترین فراوانی عددی در استخرها را در دافنی، دیپتوموس، ناپلی کوپهپودا، شیرونومیده، روتیفر و سپیریس و در محتویات معده در دافنی، دیپتوموس، شیرونومیده و سپیریس نشان داد. با بررسی کل ماهیان صید شده براساس نمایه ایولو (Ivelev) مشخص گردید که، دافنی غذای ترجیحی بچه ماهیان بود و ماهیان فعالانه از آن تغذیه کردند. دیپتوموس، ناپلی کوپه پودا و روتیفر هم از غذاهای اجتناب شده توسط بچه ماهیان بودند. تنها ازگانیس بنتوزی مشاهده شده در استخرها شیرونومیده بود که با وجود انتخابگری منفی از آن، ماهیان در زمان اول و ششم نمونه برداری، نسبتبه این طعمه انتخابگری مثبت نشان دادند. نتایج نمودار کاستلو برای این طعمه ها نشان داد که دافنی طعمه غالب و اختصاصی، شیرونومیده طعمه عمومی و غالب، دیپتوموس طعمه اختصاصی و نادر و سپیریس طعمه عمومی و نادر در استخرها بود. شدت تغذیه (شاخص سیری) در ابتدای دوره پرورش در وضعیت مطلوبی قرار داشت و با رفتن به سمت انتهای دوره پرورش شاخص کاهش نشان داد.

کلمات کلیدی:

شدت تغذیه، ارجحیت غذایی، بچه تاس ماهی ایرانی، استخرهای خاکی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/258505>

